

Wniebowstąpienie Pańskie

- Wniebowstąpienie Pańskie – wstąpienie do nieba zmartwychwstałego Jezusa Chrystusa. Jako święto chrześcijańskie obchodzone corocznie w 40. dniu po Zmartwychwstaniu Pańskim.
- Wniebowstąpienie jest ukoronowaniem i zakończeniem życia ziemskiego Jezusa oraz Jego triumfem. W dziesięć dni po Wniebowstąpieniu świętujemy Zesłanie Ducha Świętego.

- Jezus przez 40 dni po swoim zmartwychwstaniu przebywał wśród uczniów. Po upływie tego czasu Apostołowie udali się razem na Górę Oliwną. W obecności uczniów Jezus uniósł się w górę i zniknął.
- Wniebowstąpienie Jezusa Chrystusa opisują: Ewangelia św. Marka, Ewangelia św. Łukasza oraz Dzieje Apostolskie.

Okresy:

- **Od śmierci do Zmartwychwstania - 3 dni**
- **Od Zmartwychwstania do Wniebowstąpienia - 40 dni**
- **Od Wniebowstąpienia do Zesłania Ducha Św. - 10 dni**
- **Od Zmartwychwstania do Zesłania Ducha Św. jest 50 dni, dlatego to święto jest nazywane Pięćdziesiątnicą lub Zielonymi Świątkami**

Krótką Historia

- Trudno dokładnie określić datę powstania uroczystości Zmartwychwstania. Pierwotnie obchodzono ją razem z Zielonymi Świętami. Tak było w Jerozolimie jeszcze pod koniec IV wieku. W dniu Zesłania Ducha Świętego, w godzinach popołudniowych, wierni udawali się na Górę Oliwną, gdzie w kościele zbudowanym na pamiątkę odejścia Jezusa Chrystusa do Ojca czytano fragmenty Pisma Świętego mówiącego o Wniebowstąpieniu oraz śpiewano odpowiednie hymny. Inne Kościoły już w połowie IV wieku obchodziły Wniebowstąpienie Pańskie 40 dnia jako osobną uroczystość i to upowszechniło się w następnym stuleciu tak, że św. Augustyn biskup (+430) w kazaniu mówił: „dzień dzisiejszy świętują po całym świecie”. W średniowieczu w Dzień Wniebowstąpienia Pańskiego zaczęto odprawiać przed Mszą Świętą uroczystą procesję przypominającą udanie się Chrystusa z Apostołami na Górę Oliwną i triumfalne wejście Zbawiciela do nieba.

Krótką Historia c.d

- Na zakończenie procesji podnoszono w górę krzyż lub figurę Zmartwychwstałego na znak wejścia do domu Ojca. Figurę i krzyż paschalny odnoszono do zakrystii, a po odczytaniu Ewangelii gaszono paschał (obecnie pali się do końca uroczystości Zesłania Ducha Świętego). Po procesji też polewano zgromadzonych wodą na znak, że Bóg zsyła deszcz na dobrych i złych (por. Mt 5,45). Niekiedy też zrzucano z sufitu kościoła kwiaty dla podkreślenia radości z faktu Wniebowstąpienia (B. Nadolski). W niektórych miejscowościach Polski był niegdyś ludowy zwyczaj „topienia diabła”. Robiono kukłę ze słomy i szmat, następnie obijano ją kijami i w końcu topiono wśród powszechnego śmiechu. Zwyczaj ten miał symbolizować ostateczne zwycięstwo Zmartwychwstałego i Uwielbionego Pana nad szatanem (W. Zaleski).

- Dni między Wniebowstąpieniem Pańskim a Zielonymi Świątami są czasem modlitwy o dar Ducha Świętego.

Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Ew. wg. Św. Łukasza

Pusty Grób*

W pierwszy dzień tygodnia poszły skoro świt do grobu, niosąc przygotowane wonności. Kamień od grobu zastały odsunięty. A skoro weszły, nie znalazły ciała Pana Jezusa. Gdy wobec tego były bezradne, nagle stanęło przed nimi dwóch mężczyzn w lśniących szatach. Przestraszone, pochyliły twarze ku ziemi, lecz tamci rzekli do nich. „Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma go tutaj: zmartwychwstał. Przypomnijcie sobie, jak wam mówił, będąc jeszcze w Galilei: „Syn Człowieczy musi być wydany w ręce grzeszników i ukrzyżowany, lecz trzeciego dnia zmartwychwstanie” Wtedy przypomniały sobie Jego słowa i wróciły od grobu, oznajmiły to wszystko Jedenastu i wszystkim pozostałym. A były to: Maria Magdalena, Joanna i Maria, matka Jakuba; i inne z nimi opowiadały to Apostołom. Lecz słowa te wydały im się czczą gadaniną i nie dali im wiary.

Bibliografia :

- Wikipedia.pl
- tradtia.fora.pl
- Grafika google.
- Nowy Testament

Opracowała :

Karolina Milczarek Kl. II TL